

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1819/2021
12.05.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужилаца мал. АА и мал. ББ, чији је законски заступник мајка ВВ, сви из ..., чији је пуномоћник Тијана Милић, адвокат из ..., против туженог ГГ, са боравиштем у ..., чији је пуномоћник Драгутин Илић, адвокат из ..., ради измене одлуке о висини издржавања, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 543/20 од 17.12.2020. године, у седници одржаној 12.05.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 543/20 од 17.12.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 836/19 од 24.09.2020. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање мал. АА плаћа месечно износ од 15.000,00 динара, а на име свог доприноса за издржавање мал. ББ плаћа износ од 13.000,00 динара, укупно износ од 28.000,00 динара, почев од 16.05.2019. године, на начин одређен изреком. Овом пресудом мења се пресуда Првог основног суда у Београду П2 1950/16 од 23.12.2016. године, исправљена решењем тог суда од 21.04.2017. године, у ставу четвртм изреке. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцима на име свог доприноса за издржавање плаћа месечно преко укупно досуђеног износа од 28.000,00 динара, до траженог укупног износа од 40.000,00 динара, као неоснован. Ставом трећим изреке, одређена је привремена мера па је обавезан тужени да на име свог доприноса за издржавање мал. АА плаћа месечно износ од 15.000,00 динара, а на име свог доприноса за издржавање мал. ББ плаћа месечно износ од 13.000,00 динара, почев од 16.05.2019. године, на начин одређен у изреци. Ова привремена мера остаје на снази до правноснажног окончања поступка, а евентуално изјављена жалба не задржава извршење решења о одређивању привремене мере. Ставом четвртм изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж2 543/20 од 17.12.2020. године, ставом првим изреке, преиначио првостепену пресуду у делу става другог изреке, тако што је обавезао туженог да на име свог доприноса за издржавање мал. АА плаћа месечно износ од још 3.000,00 динара, а на име свог доприноса за издржавање мал. ББ

плаћа износ од још 2.000,00 динара, почев од 16.05.2019. године па убудуће док за то постоје законски услови, на начин одређен изреком. Ставом другим изреке, потврђена је првостепена пресуда у преосталом одбијајућем делу, за износ од 7.000,00 динара, а жалба тужилаца у овом делу одбијена као неоснована. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу четвртом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезан тужени да тужиоцима на име трошкова парничног поступка исплати износ од 217.550,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате. Овом пресудом мења се пресуда Првог основног суда у Београду П2 1950/16 од 23.12.2016. године, исправљена решењем истог суда од 21.04.2017. године, у ставу четвртом изреке. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима накнади трошкове другостепеног поступка у износу од 51.400,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" број 72/11, 55/14, 87/18) и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка прописана одредбом члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Ревизијом се посебно указује на постојање битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, која није ревизијски разлог у смислу члана 407. истог закона, док се ревизијом посебно не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка које могу бити ревизијски разлог у смислу наведене законске одредбе.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду П2 1950/16 од 23.12.2016. године, исправљеном решењем истог суда од 21.04.2017. године, споразумно је разведен брак законске заступнице мал. тужилаца и туженог, деца су поверена мајци на самостално вршење родитељског права, а тужени је обавезан да на име свог доприноса за издржавање мал. деце плаћа месечно по 5.000,00 динара, почев од 23.12.2016. године. Тужиоци – мал. АА (рођен ... године, у време правноснажности ове пресуде има ... година) и мал. ББ (рођена ... године, у време правноснажности ове пресуде има ... година), заједничка су мал. деца законске заступнице – мајке ВВ и туженог – оца ГГ. Тужбом у овој парници мал. тужиоци траже измену одлуке о издржавању утврђене правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду П2 1950/16 од 23.12.2016. године, исправљене решењем истог суда од 21.04.2017. године. Законска заступница живи са мал. тужиоцима у стану чији је власник, сноси трошкове ове непокретности и услуге мобилног телефона, које су у јулу 2020. године износили 10.518,00 динара. Тужени је запослен са месечном зарадом у износу од 60.000,00 динара, а од марта 2020. године је упућен на одсуство због смањеног обима рада са зарадом у висини од 60% просечне зараде запосленог, живи у изнајмљеном стану и плаћа месечну закупнину од 200 евра у динарској противвредности, исплаћује кредит који укупно износи 40.122,72 динара. Малолетна деца су ученици основне школе и баве се спортом, а мал. ББ похађа и часове енглеског језика, музичке школе и фолклора, тако да су укупне месечне потребе за мал. АА

30.000,00 динара, а за мал. ББ 25.000,00 динара до 27.000,00 динара. Родитељи мал. тужилаца немају обавезу издржавања других лица.

Имајући у виду утврђено чињенично стање, нижестепени судови су закључили да је основан тужбени захтев, те је првостепени суд обавезао туженог, као дужника издржавања, да доприноси издржавању мал. АА у износу од 15.000,00 динара месечно, а издржавању мал. ББ у износу од 13.000,00 динара месечно. Побијаном правноснажном пресудом другостепени суд је преиначио првостепену пресуду и обавезао туженог да доприноси издржавању мал. АА у износу од 18.000,00 динара месечно, а на име издржавања мал. ББ у износу од 15.000,00 динара месечно.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, по оцени Врховног касационог суда, правилно је побијаном пресудом утврђена висина издржавања мал. тужилаца. Приликом одмеравања висине доприноса туженог издржавању мал. тужилаца нижестепени суд је имао у виду критеријуме за одређивање издржавања који су садржани у члановима 160.-162. Породичног закона. Мал. тужиоци су ученици основне школе, мал. АА похађа ... разред, а мал. ББ похађа ... разред. Протеком времена се повећавају њихове потребе у погледу хране, одеће, обуће, задовољење културних и социјалних потреба примерених њиховом узрасту, тако да сада за мал. АА износе 30.000,00 динара, а за мал. ББ износе 25.-27.000,00 динара. Могућности туженог, као дужника издржавања, процењени су с обзиром на чињенице да је запослен, млад и радно способан и нема обавезу издржавања других лица. Досуђеним износима издржавања обезбеђује се задовољење основних животних потреба мал. деце, сагласно члану 160. став 2. Породичног закона.

Из наведеног, произлази да, супротно наводима ревизије, обавеза туженог је утврђена правилном применом материјалног права наведеног закона, према коме се висина издржавања одређује према потребама детета, као повериоца издржавања и у оквиру могућности дужника издржавања, те досуђени износ неће довести туженог у незавидну материјалну ситуацију тако да му буде угрожена егзистенција, посебно што нема законску обавезу издржавања других лица. Такође, супротно наводима ревизије, побијаном пресудом је суд правилно имао у виду и да је законска заступница тужилаца у обавези да обезбеди преостали износ средстава која су неопходна за издржавање мал. деце, те да се мајци као допринос издржавању урачунава и свакодневна брига и рад у подизању и васпитању мал. деце, која су јој поверена на самостално вршење родитељског права.

Правилно је побијаном пресудом одмерена висина трошкова спора правилном применом Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката и обавезан тужени на накнаду трошкова спора, сагласно члану 154. и 163. ЗПП.

Како се наводима ревизије не доводи у сумњу правилност и законитост побијане одлуке, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић